

[Oluf Johansen.]

lov, hvis Tal næppe kan holde. Den højtærede Landbrugsminister anerkender aabent dette — og alle vasker de deres Hænder, haaber paa den bedst mulige Høst, fralægger sig Ansvaret, lader Skæbnen raade og haaber, som sagt, at den vil være os mild og give os en Høst, der er bedre end den, vi fik i Fjor.

Paa Forhaand synes dette helt udelukket — men det kan naturligvis lade sig gøre at vinde i Lotteriet: at faa Regn og Sol i passende Skift og i en Mængde, der for begge Deles Vedkommende ligger betydeligt over Gennemsnittet. Men hvis Vidunderet ikke sker, da indtræder Vanskelighederne. Industri-kornet — eller en Del af det — er først i Fare, og Industrien skal da forsynes ved Køb i fri Handel. Jeg ser, at Berlingske Aftenavis i Forgaars Aftes i en ledende Artikel er inde paa Spørgsmaalet om Kornlovens usikre Grundlag og om Frihandelskornet. Jeg finder Anledning til ikke at forholde det høje Tings Medlemmer den Oplysning, at det ikke er mig, som har skrevet den paagældende Leder i Berlingske Aftenavis. De Betæneligheder, man der gør gældende, er de samme som dem, man fra Husmandskredse under alle Forhandlingerne har gjort gældende, blot ud fra et Landbrugssynspunkt. Vanskelighederne for Industrien kan vel blive store, men det samme kommer til at gælde i Smaalandsbruget. Jeg gaar ud fra, at Frihandelskornet i det kommende Aar bliver et Eventyr. I hvert Fald er de Landmænd, som efter sidste Høst — i Trang maaske — solgte deres Korn fra Tærskemaskinen til 40 Kr. og 42 Kr. pr. Td., blevet en Erfaring rigere. Hvad Prisen bliver paa Frihandelskornet, er der ingen, der ved, men man kan vel nok regne med en Stigning i det kommende Høstaar fremkaldt ved, at der bliver flere og flere, som vil købe, og betydeligt færre, som, belært af Erfaringerne, vil sælge.

Og her kommer jeg saa til det, jeg vil anse for den alvorligste Anklage mod Kornlovens Udskrivning i Forbindelse med Frihandelskornet. Det er ikke utænkeligt, at den Tilstand kan indtræde, at paa samme Tid som der er for lidt leveret Korn, kan Korn blive udbudt i Frihandel, ja, endog af dem, der er leveringspligtige, men som har faaet deres Leveringspligt nedsat. Det vil ikke se godt ud. Det vil altsaa sige, at de Mennesker, der ifølge Kornloven har Ret til at købe Korn til ca. 30 Kr. Tønden, ikke kan faa det, man skal købe det samme Korn — der er jo kun den samme Mængde Korn — til Frihandelspris af dem, som har søgt om og

faaet deres Leveringsskala nedsat og derved unddraget Kornloven det, som er nødvendigt for at opfylde dens Forpligtelser. Dette beklager jeg meget.

Med Hensyn til Kornpriserne i Kornloven har der fornuftigvis ikke været Tale om nogen Prisstigning paa det leverede Korn. I Forbindelse hermed skal jeg nævne Bestemmelsen om, at de, der opfylder deres Leveringspligt, faar 10 Kr. mere for den sidste Ottendedel. Motiveringen herfor var den, at man derved sikrede Mulighed for de nødvendige Leveringer, og at Landmændene bestræbte sig for at opfylde deres Leveringspligt. Jeg anerkender, at Resultatet for saa vidt har svaret til Bestemmelsens Hensigt — deri er jeg ikke uenig —, men jeg maa gøre opmærksom paa, at denne Bestemmelse, som gjaldt i Kornloven i Fjor, og som indgaar i Kornloven ogsaa for det kommende Aar, har haft og igen vil faa den Bivirkning, at de Egne i Landet, som har Kornjorder, de gode Egne af Landet, har med en god Høst faaet Mulighed for at opfylde deres Leveringspligt, og dermed vil de faa en højere Pris i Gennemsnit pr. Tønde for deres afleverede Korn end de Egne, der takket være ugunstige Vejrforhold har haft en daarlig Høst og derfor ikke har kunnet opfylde deres Leveringspligt.

Jeg har her berørt et Par af de Ting i den nugældende og i den kommende Kornlov, som jeg synes er forkerte, og jeg har peget paa de Følger, det kan faa. Det vilde efter min Mening have været absolut rigtigt, om man under Forhandlingerne havde givet Landbrugsministeren Mulighed for den større Udskrivning, som han ønskede; og som muligvis kunde have dækket Lovens Formaal. Saa kunde vi, Rigsdagen, have truffet vor Afgørelse med Hensyn til det foreliggende Lovforslag paa et sikrere og fastere Grundlag, end Tilfældet er. Nu derimod er der, saaledes som Overenskomsten er truffet, lukket af for Muligheden for at forhøje Udskrivningen. Ved Forliget har Organisationerne bundet den højtærede Landbrugsminister til en Opgave, der maaske kan komme til at staa som uløselig. Kun et Vidunder, en god Høst, som man — alle Forhold i Dag taget i Betragtning — vel nærmest har Grund til at tvivle paa, kan redde Vilkaarene for den kommende Kornlov.

Kornloven er Aarets store Landbolov, og jeg er enig i de Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremførte, i, at denne Lov griber ind i alle Landbrugets Forhold, Produktion, Omsætning, Indtægtsforhold o. s. v. Jeg vil derfor gerne i Fortsættelse af